

Sygn. akt IIW 603/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Mrągowie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Szalachowski

Protokolant: starszy sekr. sądowy Staroń B.

przy udziale oskarżyciela publicznego: aspirant sztabowy D. K.

po rozpoznaniu w dniach 20/03/2018 r.; 21/06/2018r. sprawy

P. F. (1) syna J. i B. z domu P.,/

/ur. (...) w r.B.,

obwinionego o to, że:

I. W okresie czasu od dnia 15 lutego 2016 roku do dnia 02 sierpnia 2017 roku, będąc do tego zobowiązany, jako prezes firmy (...) nie zawarł umowy o dostarczenie wody i ścieków do działki o numerze ewidencyjnym (...) w miejscowości W. należącej do tej firmy,

tj. o wykroczenie z art. 28 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzenie ścieków;

II. W okresie czasu od dnia 09 listopada 2016 roku do dnia 02 sierpnia 2017 roku, będąc do tego zobowiązany, jako prezes firmy (...) nie dopuścił przedstawiciela Zakładów (...) w M. do dokonania kontroli i odczytu urządzeń pomiarowych na działce o numerze ewidencyjnym (...) w miejscowości W. należącej do tej firmy,

tj. o wykroczenie z art. 28 ust. 2 pkt 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzenie ścieków;

ORZEKA:

I. Obwinionego **P. F. (1)** uniewinnia od popełnienia zarzucanych mu wykroczeń.

II. Koszty procesu ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Obwiniony P. F. (1) stanął pod zarzutem tego, że:

I. W okresie czasu od dnia 15 lutego 2016 roku do dnia 02 sierpnia 2017 roku, będąc do tego zobowiązany, jako prezes firmy (...) nie zawarł umowy o dostarczenie wody i ścieków do działki o numerze ewidencyjnym (...) w miejscowości W. należącej do tej firmy, tj. o popełnienie wykroczenia z art. 28 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzenie ścieków;

oraz o to, że:

II. W okresie czasu od dnia 09 listopada 2016 roku do dnia 02 sierpnia 2017 roku, będąc do tego zobowiązany, jako prezes firmy (...) nie dopuścił przedstawiciela Zakładów (...) w M. do dokonania kontroli i odczytu urządzeń pomiarowych na działce o numerze ewidencyjnym (...) w miejscowości W. należącej do tej firmy, tj. o popełnienie wykroczenia z art. 28 ust. 2 pkt 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzeniu ścieków.

Sąd ustalił, co następuje:

Obwiniony P. F. (1) jest prezesem firmy (...) z siedzibą w L. (karta 10).

Obwiniony pojawił się w Zakładach (...) w M., wnioskował ustnie o instalację wodomierza na przyłączy działki o numerze ewidencyjnym (...) (vide k. 65) i w rezultacie pracownicy przedsiębiorstwa wodociągowego zainstalowali wodomierz oraz licznik (bezsporne).

W konsekwencji, i z uwagi na pobór wody, wystawiono firmie (...) spółka z o.o. stosowne faktury na kwotę 751,71 złotych (vide k. 4 oraz wezwanie do zapłaty oraz umożliwienia kontroli wodomierza i odczytu licznika k. 5-6)

Poza sporem pozostaje, że pracownicy (...) M. dwukrotnie spisali stan liczników, natomiast w okresie zimowym 2016/2017 stwierdzono awarię techniczną i wyciek wody, co spowodowało, iż w asyście policji, przecięto kłódkę w bramie ogrodzeniowej nieruchomości i usunięto wyciek wody (zeznania J. P. k. 71v).

Ponadto ustalono, że działka o numerze ewidencyjny (...) jest własnością H. V., zaś z odpisu księgi wieczystej wynika, że istnieje ograniczone prawo rzeczowe jedynie na rzecz Zakładu (...) spółka z o.o. w M. dotyczące sieci wodociągowej.

Obwiniony A. F. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że jest prezesem firmy (...) z siedzibą w L.. Dodał, że firma ta nie jest właścicielem działki położonej w W. o numerze ewidencyjnym (...) i wobec powyższego nie mógł on dopuścić się zarzuczonych mu wykroczeń. Stwierdził, że nie posiada jakiegokolwiek prawa do ww. gruntu, wobec tego nie może ponosić jakichkolwiek opłat (d. wyjaśnienia obwinionego k. 44).

Sąd zważył, co następuje:

Niewątpliwie wniosek o ukaranie jako skarga stanowiąca podstawę do wszczęcia postępowania w sprawie o wykroczenie winien określić granice podmiotowe i przedmiotowe tego postępowania. Wniosek o ukaranie określa między innymi określenie zarzucanego obwinionemu czynu ze wskazaniem miejsca, czasu sposobu i okoliczności jego popełnienia.

Jak wynika z wniosku o ukaranie obwinionemu P. F. (2) zarzucono popełnienie dwóch wykroczeń.

Co do pierwszego z tych zarzutów tj. wykroczenia z art. 28 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (dalej u.z.z.w), wskazać należy, że wykroczenie polegające na nielegalnym poborze wody w zasadzie sprowadza się do poboru wody bez zawartej umowy (w taki sposób w jaki zazwyczaj mamy do czynienia z kradzieżą), pobór wody przez licznik, w który dokonano nielegalnej ingerencji (zaniżenie odczytu) lub poboru wody z pominięciem tego licznika (bez rejestrowania poboru wody).

Takie są ustawowe znamiona tego wykroczenia.

Tymczasem jak wynika z opisu zarzutu z punktu I wniosku o ukaranie, P. F. (2) zarzucono „nie zawarcie umowy o dostarczanie wody i ścieków do działki”, wskazano przy tym, że działka ta należy do firmy.

W tej sytuacji należy stwierdzić, że obwinionemu zarzucono czyn, który nie jest penalizowany na gruncie u.z.z.w., ani też jak się wydaje na gruncie innych przepisów karnych czy też karno-administracyjnych.

W tej kwestii można też wskazać, że „wywodzenie możliwości zastosowania kary grzywny z samego faktu braku umowy na piśmie jest chybione, ponieważ znowelizowany w 2005 roku art. 28 u.z.z.w. nie sankcjonuje braku pisemnej umowy

odbiorcy z przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym, tylko brak umowy zawartej w dowolnej formie” (H. P. art. ST.2014.9.40).

W tej sytuacji trzeba wskazać, że P. F. (1) mógłby hipotetycznie być obwiniony o wykroczenie z art. 28 ust. 1 u.z.z.w., tym nie mniej jednakże zarzucono mu czyn, który nie jest wykroczeniem w sensie formalnym i materialnym, albowiem ustawa nie penalizuje zaniechania zawarcia umowy o dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków.

W tej sytuacji koniecznym było uniewinnienie obwinionego od popełnienia zarzucanego mu wykroczenia.

Co do drugiego z zarzucanych mu wykroczeń określonego poprzez art. 28 ust. 2 pkt 2 ustawy u.z.z.w., po pierwsze należy wskazać, że wykroczenie polegające na niedopuszczeniu przedstawiciela przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego do wykonania czynności określonych w art. 28 ust. 3 u.z.z.w. ten tylko popełnia, kto swoim umyślnym działaniem bądź zaniechaniem nie dopuszcza osoby będącej przedstawicielem przedsiębiorstwa. Jednocześnie należy wskazać, że zobowiązany do poddania się kontroli jest każdy kto korzysta z usług operatora wodociągowo-kanalizacyjnego. Chodzi więc nie tylko o odbiorcę usług, lecz także np. podnajemcę lokalu, dzierżawcę nieruchomości etc. Analizując ustawę u.z.z.w. wypada stwierdzić, że w latach 2002-2005 zgodnie z art. 7 cyt. Ustawy, kontroli mógł być poddany każdy, kto korzysta z usług – a więc nie tylko „odbiorca usług”, lecz również np. osoba podejrzana nielegalny pobór wody lub nielegalne odprowadzanie ścieków (bez zawarcia umowy).

Obecne zdanie zawarte w art. 7 u.z.z.w. odsyła tylko do osób o których mowa w art. 6 ust. 2 i 4 – 7 u.z.z.w. Są to zatem osoby, które ubiegają się o zawarcie umowy (które wystąpiły z pisemnym wnioskiem), odbiorców usług (właścicieli, zarządców i innych osób korzystających z lokali). Wypada zatem zauważyć, że wyprowadzone są z tego zakresu podmioty, które np. rozwiązały umowę zaopatrzeniową, albo osoby które nie sygnalizowały chęci stania się odbiorcą usług.

W tym zakresie zatem, pojawiają się wątpliwości, czy obwiniony w ogóle może być podmiotem przestępstwa, z uwagi na poważne wątpliwości, co do szeregu okoliczności związanych z zainstalowaniem przyłącza i wodomierza na działce H. V., pomijając już okoliczności faktyczne i istniejące w sprawie dowody, z których żadną miarą nie wynika, by obwiniony swoim umyślnym działaniem lub zaniechaniem nie dopuścił przedstawiciela (...) M. do wykonania czynności z art. 28 ust. 3 u.z.z.w.

Co do praktycznych konsekwencji swego rodzaju niefrasobliwego działania pracowników (...) M. to wskazać należy, że o ile pracownicy przedsiębiorstwa mogli zyskać przeświadczenie o bezumownym pobieraniu wody przez obwinionego to jednakże podkreślić trzeba, że zasadniczo w takich przypadkach ustawa nie daje możliwości wejścia na cudzy teren. W takich sytuacjach, jeśli podejrzenie dotyczy nielegalnego poboru (wykroczenia) to podstawą oględzin, bądź przeszukania mogą być przepisy art. 43 i 44 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Reasumując, co do pierwszego z zarzucanych obwinionemu wykroczeń należy wskazać, że jego opis nie mieści się ramach penalizacji, zaś co do drugiego z zarzucanych wykroczeń podtrzymać trzeba tezę, że brak jest dowodów natury rzeczowo – osobowej by przypisać P. F. (2) winę w zakresie tego wykroczenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd uniewinnił obwinionego od popełnienia zarzucanych mu czynów.

O kosztach postępowania Sąd orzekł po myśli art. 119 § 2 kpow.